

กำหนดอัตราการหักเงินสงเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการ
ฉ้อโกง พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การหักเงินสงเคราะห์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของสมาคม
ฉ้อโกงต้องไม่เกินอัตรา ดังนี้

- (๑) ร้อยละเก้าของเงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บได้สำหรับสมาคมฉ้อโกงที่มีสมาชิกไม่เกินสองพันห้าร้อยคน
- (๒) ร้อยละแปดของเงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บได้สำหรับสมาคมฉ้อโกงที่มีสมาชิกเกินสองพันห้าร้อยคน แต่ไม่เกินห้าพันคน
- (๓) ร้อยละหกของเงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บได้สำหรับสมาคมฉ้อโกงที่มีสมาชิกเกินห้าพันคน แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นคน
- (๔) ร้อยละสี่ของเงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บได้สำหรับสมาคมฉ้อโกงที่มีสมาชิกเกินหนึ่งหมื่นคน

ข้อ ๒ ในกรณีที่สมาคมฉ้อโกงได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นหรือลดลงอันเป็นเหตุ
ให้ต้องเปลี่ยนแปลงอัตราการหักเงินสงเคราะห์จากเกณฑ์ที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดไว้ ให้
คณะกรรมการเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ของสมาคมฉ้อโกงนั้นเพื่อพิจารณาเปลี่ยนอัตราการ
หักเงินสงเคราะห์ของสมาคมฉ้อโกงนั้นเสียใหม่ในวาระแรกที่มีการประชุมใหญ่นับแต่มี
การเปลี่ยนแปลงจำนวนสมาชิก เว้นแต่สมาชิกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้นมีจำนวนไม่เกินร้อยละหนึ่งของ
จำนวนสมาชิกเดิม คณะกรรมการจะไม่เสนอให้พิจารณาเปลี่ยนอัตราการหักเงินสงเคราะห์ใหม่ก็ได้

ข้อ ๓ ในกรณีที่สมาคมฉ้อโกงหักเงินสงเคราะห์ไว้ไม่เพียงพอแก่การใช้
จ่ายในการดำเนินกิจการ หรือหักเงินสงเคราะห์ไว้มากเกินไปจนความจำเป็นแก่การใช้จ่ายในการดำเนิน
กิจการ ให้คณะกรรมการของสมาคมฉ้อโกงนั้นเสนอที่ประชุมใหญ่ของสมาคมฉ้อโกง
นั้นเพื่อพิจารณากำหนดอัตราการหักเงินสงเคราะห์เพิ่มขึ้นหรือลดลงในวาระแรกที่มีการ
ประชุมใหญ่นับแต่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น แต่จะเพิ่มขึ้นเกินอัตราที่กำหนดในข้อ ๑ ไม่ได้

